

अरु

भक्तायनेषु हृदि चावतते प्रगाढं ।

नात्रे रुचिर्भवति तं भिषजो विकारं,
भक्तोपघातमिह पञ्चविधं वदन्ति ॥

इति सूत्रतः । अलङ्कारशास्त्रोक्तदशविधस्मर-
दशामध्ये परिगणितो वस्तुवैराग्यरूपः स्मरदश-
विधेषु, यथा साहित्यदर्पणे,—

“अद्वैतसौख्यं तापः पाशुता क्लेशताऽरुचिः ।
अरुचिर्वस्तुवैराग्यं सर्वत्रारागिता धृतिः” ॥

अरुजः, पुं, (रजति, रज् + क, नञ्समासः) आर-
ग्वधदत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥ सौदाणि इति
भाषा । (खनामख्यातदानवविशेषः ।

“प्रक्रादोऽण्शिराः कुम्भः संक्रादो गगनप्रियः ।
अनुक्रादो हरिहरौ वराहः संहरोऽरुजः” ॥

इति हरिवंशे ।)

अरुखं, स्त्री, (ऋ + उगन् ।) कुङ्कुमं । सिन्दूरं । इति
राजनिर्घण्टः ॥

अरुखः, पुं, (ऋ + उगन् ।) सूर्यसारथिः । स तु
विनतापुत्रः गरुडज्येष्ठभ्राता च । तत्पर्यायः ।
सूरसूतः २ अनूरुः ३ काश्यपिः ४ गरुडायजः ५
सूर्यः । अर्कदत्तः । अथक्तरागः । ईषद्रक्तवर्णः ।
इत्यमरः । सन्धाररागः । शब्दरहितः । कपिल-
वर्णः । कुष्ठभेदः । अरुखगुणविशिष्टे तु वाच्य-
लिङ्गः । इति मेदिनी । पुत्रागदत्तः । गुडः ।
इति राजनिर्घण्टः । (कपिलवर्णयुक्तः । कृष्ण-
मिश्रितरक्तवर्णविशिष्टः ।

“कपोताङ्गारुणो धूमो दृश्यते विमलाम्बरे” ।
इति रामायणे ।)

अरुखकमलं, स्त्री, (कृष्णसर्पइत्यादिवत् नित्यकर्म-
धारयः) रक्तोत्पलं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अरुखलोचनः, पुं, (अरुखे रक्ते लोचने यस्य सः) ।
पारावतः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अरुखसारथिः, पुं, (अरुखः गरुडायजः सारथिर्यस्य
सः) । सूर्यः । इति हेमचन्द्रः ॥

अरुखा, स्त्री, (अरुख + स्त्रियां टाप्) अतिविषा ।
श्यामा । मञ्जिष्ठा । चिरुता । इति मेदिनी ।
इन्द्रवारणी । गुग्गा । इति राजनिर्घण्टः ॥ मुखि-
तिका । इति रत्नमाणा ॥

अरुखात्मजः, पुं, (अरुखस्य आत्मजः, बळीतत्पुरुषः) ।
जटायुपत्नी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अरुखावरजः, पुं, (अरुखस्य अवरजः बळीतत्पुरुषः) ।
गरुडः । इति हेमचन्द्रः ॥

(“अरुणावरजं श्रीमानारुरो ह रणे हरिः ।
सुवर्णं स्नेन वपुषा सुपर्णं लेखरोत्तमम्” ॥
इति हरिवंशे ।)

अरुखोदयः, पुं, (अरुखस्य बालादिव्यस्य उदयो यत्र
सः) । सूर्योदयात् पूर्वं मुहूर्त्तद्वयकालः । यथा,—
“वतसो घटिकाः प्रातररुखोदय उच्यते ।
यतीनां खानकालोऽयं गङ्गाभ्रःसदृशः स्मृतः” ॥
इति ब्रह्मवैवर्तपुराणं । (यदुक्तं,—
“रजनीशेषयामस्य शेषार्द्धमरुखोदयः” । इति ।
“नृन् प्रशंसत्यजसं यो घटताडोऽरुखोदये” ।
इति मनुः ।)

अरु

अरुखोदयसप्तमी, स्त्री, (अरुखोदयकाले एष्य-
विशेषजनिका या सप्तमी ।) माघशुक्लसप्तमी ।
माकरी सप्तमी । यथा । भविष्ये ।

“सूर्यग्रहणतुल्या हि शुक्ला माघस्य सप्तमी ।
अरुखोदयवेलायां तस्यां खानं महाफलं ॥

माघे मासि सिते पक्षे सप्तमी कोटिभास्करा ।

दद्यात् खानार्घदानाभ्यामायुरारोग्यसम्पदः ॥

अरुखोदयवेलायां शुक्ला माघस्य सप्तमी ।

गङ्गायां यदि लभ्येत सूर्यग्रहणतैः समा” ॥

कोटिभास्करा कोटिसप्तमीतुल्या । सूर्यग्रहण-
फलं खानजं सन्निहिते बुद्धिरन्तरङ्गा इति

न्यायात् । तेन बज्रशतसूर्यग्रहणकालीनगङ्गा-
खानजन्यफलसमफलप्राप्तः फलमत्र ज्ञेयं । अत्र

बज्रशतसूर्यग्रहाणां प्रत्येकाधिकरखतासंस्पर्श-
शान्दयात् कालानां खानानां तत्फलानामपि बज्र-

शतत्वं लभ्यते । अतो नाप्रसिद्धिः ॥ * ॥ पूर्ण-
सप्तम्यां पूर्वापरयोर्ग्रहणोदयकाले सप्तमी तत्र

पूर्वदिने तत्काले खानं ।

“वतसो घटिकाः प्रातररुखोदय उच्यते ।

यतीनां खानकालोऽयं गङ्गाभ्रःसदृशः स्मृतः ॥

त्रियामां रजनीं प्राञ्जल्यक्वाद्यन्तचतुष्टयं ।

गाङ्गीनां तदुभे सन्ध्ये दिवसाद्यन्तसंज्ञिते” ॥

इति कालमाधवीयद्युतब्रह्मवैवर्तियेन पूर्वस्य तत्-
कालस्य पूर्वातिथिसम्बन्धिदिनकर्त्तव्यकर्मभङ्गत्वेन

इतरस्य चेताराङ्गत्वेनाभिधानात् । अतएव दक्षेण
तत्कालमारभ्याङ्गिककृत्यमभिहितं ॥ * ॥ अत्रा-

रुखोदयकाले मुहूर्त्तान्युनतिथिषाम एव खानं ।

“व्रतोपवासखानादौ घटिकैकाधदा भवेत् ।

उदये सा तिथिर्याहा आह्लादावस्तगामिनी” ॥

इति विष्णुस्मृतौ । अत्र घटिका मुहूर्त्तं
आङ्गयोग्यकालानुरोधादिति वक्ष्यते । ब्रह्मवैवर्त्त-
वचने घटिका दण्डरूपा । परवचने गाङ्गीनामा-

द्यन्तचतुष्टयमित्येकावक्यत्वात् ॥ * ॥ ये तु सूर्यो-
दयात् प्रागपि प्रातःखानविधानात् तत्रैव माघ-

सप्तमाख्यगुणफलविधिर्नाघवादिवाङ्मत्तचिन्त्यं ।
प्रकरणान्त्ये प्रयोजनान्त्ये इति जैमिनिसूत्रेण

प्रकरणभेदे गुणविध्यसिद्धेः । अतएव कल्पतरु-
रत्नाकरयोः ।

“य इच्छेद्विपुलान् भोगान् चन्द्रसूर्यग्रहोपमान् ।
प्रातःखाया भवेन्नित्यं द्वौ मासौ माघफाल्गुनौ” ॥

इति । विष्णुस्मृतौ । “यथाहनि तथा प्रातर्नित्यं
खायादनातुरः” । इति नित्यखानप्रकरणत् प्रक-

रणान्तराखानात् प्रकरणान्तराधिकरणन्यायेन
काम्यखानान्तरमिदमप्युक्तं । न तु गुणफलविधिः ।

किन्तु काम्यकरणे प्रसङ्गान्नित्यसिद्धिरिति ॥ * ॥
अत्र माघमासनिमित्तकमाघसप्तमीनिमित्तक-

काम्यखानयोः प्रातर्विधानात् नैमित्तिकत्वेन प्राय-
श्चित्तवत् सङ्गदनुष्ठानं । “प्रधानस्याक्रिया यत्र

साङ्गं तत् क्रियते पुनः । तदङ्गस्याक्रियायान्तु
नास्तित्तं च तत्क्रिया” इति कान्यायनवचनात् ।

“न खानमाचरेद्भक्ता नातुरो न महानिधि ।
न वासोभिः सहजं न विद्याते जलाशये” ॥

अरु

इति मनुवचनेनैकदाजखाननिषेधात् ।

“धर्मविघ्नाचरेत् खानमाङ्गिकं पुनः पुनः” ॥

इति मनुवचनाच्च । अतएव नान्दीमुखप्रकरण-
शेषे प्रधानानामपि काम्यानां तत्तद्देशकाल-

विहितानां तन्त्रैव सिद्धिरिति आङ्गिचिन्ता-
मयिः ॥ निष्कामविष्णुप्रीतिकामयोः सुतरां सङ्ग-

दनुष्ठानं । गुणतारतम्यात् फलतारतम्यं इति
न्यायेन फलं बोध्यं । तत्तु इत्तुचौरगुडादिमाधुर्ध-

भेदवन्निर्द्दुमशक्यं ।

“पञ्चान्तरेऽपि कन्यास्ये रवौ आङ्गं प्रशस्यते ।

कन्यागते पक्ष्मे तु विशेषेणैव कारयेत्” ॥

इति हेमाद्रिधृतादिवपुराणोक्तवत् । एतद्वचन-
प्रागङ्गं कार्त्तिकमलमासाब्दविषयं ।

“देशकालाश्रमत्तेत्रदवद्यत्तमनोगुणाः ।

सङ्गशस्यापि दानस्य फलातिशयहेतवः” ॥

इति ब्रह्मपुराणोक्तवच्च ॥ * ॥ तीर्थभेदे त्वेकदापि
नानाखानं ।

“विषुवद्विषे प्राप्ते पक्षतीर्थी विधानतः” ।

इति ब्रह्मपुराणादिवचनात् । “तीर्थभेदे तन्त्र-
प्रसङ्गयोरसम्भवाच्च” । अतएव गङ्गावाक्वावली-

तीर्थचिन्तामण्योः । यत्तु प्रयागे यद्विज्ञाने क्रोडी-
कृतेऽपि माघसप्तमीखानादावसाधारणसङ्कल्पेन

पुनस्तथैव प्रातःखानाचरणं तदयुक्तं तदा सङ्गत्-
खानस्यैव विहितत्वात् । अन्यथा तत्तद्व्यहफल-

कामनायां तदानन्त्यापत्तेरित्युक्तं ॥ * ॥ खाने
परिपाटीमाह कृत्यकल्पलतायां विष्णुः । सप्त-

वदरपञ्चाणि सप्तार्कपञ्चाणि च शिरसि निधाय ।

“यद्युज्यन्मङ्गलं पापं मया सप्तसु जन्मसु ।

तन्मे रोकश्च शोकश्च माकरी हन्तु सप्तमी” ॥

इत्युच्यते खायादिति शेषः । रोकं क्लिप्तं । तिथि-
कृतस्य पौर्णमास्यन्तमासाङ्गकत्वात् माकरीपदं

मकराकारव्यचान्द्रमासीयतिथिपरं ।
“तिथिद्वये च कृष्णादिं व्रते शुक्लादिमेव च ।

विवाहादौ च सौरादिं मासं ज्ञेयं विनिर्द्दिशेत्” ॥
इति ब्रह्मपुराणान्मन्तरादित्वेन तथा युक्त-

त्वाच्च । तथा मत्स्यपुराणे ।

“यस्मान्मन्वन्तरादौ तु रथमाण्डिवाकराः ।

मःघमासस्य सप्तम्यां तस्मात् सा रथसप्तमी ॥

अरुखोदयवेलायां तस्यां खानं महाफलं” ॥

अतएव नारसिंहे रथ्याख्यायामित्युक्तं । यथा,—
“महानवम्यां द्वादश्यां भरण्यामपि चैव हि ।

तथाक्षयद्वितीयायां शिष्वाभ्याध्यापयेदुभयः ॥

माघमासे तु सप्तम्यां रथ्याख्यायान्तु वर्ज्येत्” ॥
द्वादश्यां श्रयनोत्थानद्वादश्यां । भरण्यां शुक्लध्वज-

पातभरण्यामिति कल्पतरुः ॥ अत्र महानवम्यादि-
साहचर्याच्चाश्रित्यैव प्रतीयते । अतएव चतुर्दश-

मन्वन्तरादिदिग्गने क्षापि न राशुल्लेखः । यथा ।
भविष्यमत्स्ययोः ।

“अश्वयुक् शुक्लनवमी द्वादशी कार्त्तिकी तथा ।

द्वितीया चैत्रमासस्य तथा भाद्रपदस्य च ॥

फाल्गुनस्याप्यमावास्या पौषस्यैकादशी तथा ।
आषाढस्यापि दशमी तथा माघस्य सप्तमी ॥